

Nr 183

Av herr Nilsson, Yngve, m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställningar om anslag till arbetsmarknadsstyrelsen och arbetsförmedlingen.

(Lika lydande med motion nr 230 i Andra kammaren)

I årets statsverksproposition, bil. 13: Inrikesdepartementet föreslår departementschefen att en översyn skall göras beträffande arbetsmarknadsverkets organisation i syfte att rationalisera arbetet och såvitt möjligt begränsa behovet av arbetskraft ävenså uppnå en ändamålsenlig arbetsfördelning mellan arbetsmarknadsverket och andra organ. Vi hälsar detta förslag med största tillfredsställelse, inte minst därför att vi vid såväl 1962 som 1963 års riksdag anhållit om en sådan översyn, och uttalar en förhoppning om att arbetet måtte bedrivas med största skyndsamhet.

Vi delar emellertid inte departementschefens uppfattning att det under sådana förhållanden föreligger tillräckliga skäl för att besluta om personalökningar vid verket. Under de senaste åren har betydande personalförstärkningar genomförts, och utgifterna för verket har **självfallet ökat i motsvarande grad.**

På fem år har antalet heltidsanställda ökat med ca 1 000 till ca 3 000, av vilka över 500 är verksamma inom den centrala styrelsen. Därtill kommer ca 1 000 deltidsanställda. Förra årets riksdag beslutade om 101 tjänster med lönebeteckningen Ae, och 1962 års riksdag beslutade om inrättandet av ett stort antal nya Ae-tjänster som bl. a. tillförde arbetsförmedlingen 205 stycken. Kostnadsutvecklingen under de tre sista åren framgår av följande tabell.

År	Arbetsmarknadsstyrelsen		Arbetsförmedlingen	
	Löner	Omkostnader	Löner	Omkostnader
1961/62	8 808 000	1 420 000	34 725 000	8 655 000
1962/63	9 021 000	1 737 000	41 414 000	11 302 000
1963/64	10 516 000	2 328 000	52 005 000	12 803 000
1964/65 (förslag) ..	11 050 000	3 500 000	57 000 000	14 320 000

Dessa siffror talar för att arbetsmarknadsverket utan större svårigheter borde kunna klara sig utan personalökningar och med mindre utgiftsökningar än vad som föreslås i statsverkspropositionen.

Vi är väl medvetna om att vissa av verkets arbetsuppgifter ökas i omfatt-

ning och att nya arbetsuppgifter tillföres verket, men även om så är förhållandet förefaller det rimligt att antaga att arbetsbördan kan bemästras genom lämplig omdisponering av verkets personal i avvaktan på den ovan nämnda organisationsutredningen. Inte minst mot bakgrunden av den betydande personalökning som beslutades av förra årets riksdag förefaller detta antagande rimligt. Vi är väl medvetna om att såväl t. ex. arbetsvård och yrkesrådgivning är av den största betydelse som att förmedlingsverksamheten beträffande arbetssökande med kvalificerad utbildning är en viktig uppgift, men vi är tveksamma om huruvida dessa verksamheter kan främjas bara genom att tillsätta nya tjänster, likaväl som vi är tveksamma om huruvida tillräckligt med personal kommer att finnas, även om riksdagen accepterar departementschefens förslag. När verket för sin del anhåller om omkring 450 tjänster sammanlagt, under det att departementschefen tillstyrker omkring 130 tjänster, undrar man onekligen var »nödvändighetsgränsen» går.

Under dessa förhållanden förefaller det rimligt att kräva att inga nya ordinariebildande tjänster tillsättes i avvaktan på organisationsutredningens undersökningar och förslag.

Arbetsmarknadsstyrelsen anför att bristen på skrivpersonal gör att skrivcentraler och andra liknande arbetsenheter tenderar att bli flaskhalsar i verksamheten. Detta är naturligtvis allvarligt, och vi vill därför föreslå att anslaget till avlöningar till tillfällig personal ökas så att man tills vidare kan söka avhjälpa denna brist. Genom att avlasta de tjänstemän som sysslar med mera kvalificerade arbetsuppgifter en del rutingörsmål bör möjligheterna att genomföra den av oss föreslagna omdispositionen underlättas. Vi föreslår alltså att anslaget till avlöningar till tillfällig personal ökas, för arbetsmarknadsstyrelsens del med 80 000 kr. och för arbetsförmedlingens del med 250 000 kr. för dessa ändamål.

Eftersom vi föreslår att inga nya extra ordinarie tjänster skall tillsättas, kan vi inte dela departementschefens uppfattning att 7 tjänster i Ag vid arbetsmarknadsstyrelsen, för vilka kostnaderna bestrides av medel från anslagsposten till avlöning till tillfällig personal, ombildas till extra ordinarie tjänster. Av denna anledning föreslår vi att avlöning till tillfällig personal ökas med ytterligare 200 000 kr.

Vi tillstyrker att en tjänst som pressombudsman i Ae 23 vid styrelsen inrättas, varvid motsvarande arvodesbefattning kan indragas. Vi förutsätter att vårt förslag kan medföra en reduktion av såväl arbetsmarknadsstyrelsens som arbetsförmedlingens omkostnader. Vi uppskattar dessa reduktioner till 200 000 kr. beträffande arbetsmarknadsstyrelsen och till 1 250 000 kr. beträffande arbetsförmedlingen.

Under hänvisning till det ovan anförda får vi hemställa,
att riksdagen måtte

I. a) bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga de förändringar i personalförteckningen för arbetsmarknadsstyrelsen, som föranledes av vad vi i det föregående föreslagit;

b) godkänna följande avlöningsstat för arbetsmarknadsstyrelsen, att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1964/65:

Avlöningsstat

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	2 118 000
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i>	41 000
3. Avlöningar till tillfällig personal, <i>förslagsvis</i>	635 000
4. Avlöning till övrig icke-ordinarie personal ..	4 470 000
5. Ersättning till experter och sakkunniga, <i>förslagsvis</i>	50 000
6. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	3 416 000

Summa kronor 10 730 000;

c) till *Arbetsmarknadsstyrelsen*: Avlöningar för budgetåret 1964/65 anvisa ett förslagsanslag av 10 730 000 kr.;

II. till *Arbetsmarknadsstyrelsen*: Omkostnader för budgetåret 1964/65 anvisa ett förslagsanslag av 3 300 000 kr.;

III. a) fastställa följande avlöningsstat för arbetsförmedlingen, att tillämpas fr. o. m. budgetåret 1964/65:

Avlöningsstat

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	11 519 000
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i>	585 000
3. Avlöningar till tillfällig personal, <i>förslagsvis</i>	5 980 000
4. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal ..	17 880 000
5. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie personal <i>förslagsvis</i>	2 400
6. Arvoden till yrkeslärare <i>förslagsvis</i>	2 490 000
7. Ersättning till experter och sakkunniga, <i>förslagsvis</i>	100 000
8. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	16 693 600

Summa kronor 55 250 000;

b) till *Arbetsförmedlingen*: Avlöningar för budgetåret 1964/65 anvisa ett förslagsanslag av 55 250 000 kr.;

IV. till Arbetsförmedlingen: Omkostnader för budgetåret 1964/65 anvisa ett förslagsanslag av 13 070 000 kr.

Stockholm den 23 januari 1964

N. Yngve Nilsson

Ebbe Ohlsson

Gunnar Hübinette

Ragnar Sveningsson

Bo Risberg

Nr 184

Av herr Näsström m. fl., om ökat statligt stöd för uppförande av industribyggnader.

(Lika lydande med motion nr 222 i Andra kammaren)

I årets statsverksproposition har under inrikesdepartementets huvudtitel för budgetåret 1964/65, rubriken Allmänna beredskapsarbeten m. m. upptagits ett anslag på 40 miljoner kronor som avser statligt stöd för uppförande av industribyggnader.

Anslaget är ämnat att användas för att i lokaliseringspolitiskt syfte uppföra s. k. industrihus i kommuner med svagt utvecklat näringsliv men med förutsättning att med hjälp av ovan nämnda byggnadsstöd bereda lokaler åt industrier som kan bereda ökad sysselsättning i de bygder det här gäller. En försöksverksamhet påbörjades år 1963 med gott resultat.

De föreslagna åtgärderna är i hög grad ägnade att skapa möjligheter till långsiktigt förbättrad sysselsättning i landsdelar där näringslivet nu inte är tillfredsställande utvecklat. Denna form av sysselsättningsbefrämjande åtgärder utgör enligt vår mening en av de mest framåtsyftande formerna för arbetsmarknadsbefrämjande stöd åt bygder med svagt utvecklat näringsliv.

Det förhållandet att de flesta projekt beträffande industrihus prövas av arbetsmarknadsstyrelsen och företagarföreningen inom respektive län samt kompletterande material inhämtas från kommerskollegium, varjämte de större projekten därutöver blir föremål för inrikesdepartementets granskning, borgar för att industrihus uppföres endast på platser där det finns lämpliga betingelser. Enär anslaget är avsett att bli tillgängligt i samma delar av landet inom vilka investeringsfonder får utnyttjas i lokaliseringspolitiskt syfte och på grund av den mycket stora betydelse industrihusen kan väntas få som sysselsättningsbefrämjande medel med tanke på framtiden, synes oss vid avvägningen av medelsfördelningen under rubriken All-